

4. Література зарубіжних країн

Мельникова К.С.

викладач кафедри англійської філології і перекладу

Національний авіаційний університет

м. Київ, Україна

Вегера Н.О.

студентка I курсу Факультету лінгвістики та соціальних комунікацій

Національний авіаційний університет

м. Київ, Україна

ОСОБЛИВОСТІ СЮЖЕТУ ТВОРІВ О. ГЕНРІ НА ПРИКЛАДІ НОВЕЛИ «ОСТАННІЙ ЛИСТОК»

Новелістиці О. Генрі притаманні структурні та стилістичні індивідуальні особливості, нейтральний стиль викладу. Письменник – майстер виразної та точної деталізації. Сюжет, острій, короткий і стиснутий, рясніє непередбачуваними поворотами, а фінал завжди несподіваний. Наївний романтичний ідеалізм, віра в незаперечні духовні цінності поєднуються зі скептичною реалістичною іронією. Всі ці прийоми необхідні письменнику для реалізації творчого задуму, адже навіть найтрагічніші розв’язки творів письменника сприймаються позитивно та оптимістично.

Пронизлива новела О. Генрі «Останній листок» (1907 р.) вважається однією з найкращих у світовій літературі [4]. Вона зачіпає проблеми трагічного існування «маленької людини» та жалюгідного виживання людей мистецтва, які, не дивлячись на нестерпні труднощі, зберегли в собі почуття жалю та здатність до самопожертви. Твору притаманні тонкий психологізм, увага до деталей, вивірена композиція. «Динамічність сюжету, відсутність докладних описів, стислість мови» – головні характеристики системи О. Генрі [3, с. 209]. «Новела «Останній листок» є зразком американської новели сюжетного типу, доступна як за мовою, так і за змістом, ... наповнена драматизмом, насичена експресивною та емоційною

виразністю, багатим глосарієм» [1].

Автор використав певні прийоми побудови сюжету – дві сюжетні лінії та несподіваний фінал. Несподівана розв'язка завжди надає гостроту ситуації, сигналізує про розбіжності очікуваного і реального в житті.

На початку новели читач знайомиться з двома молодими художницями — Сью та Джонсі. Вони приїхали з різних штатів, проте вирішили орендувати приміщення разом, тому що в них, як виявилось, було багато спільного. В ті часи по місту розносився сильний недуг — пневмонія, який сам автор назвав «Містером Пневмонією». Незабаром хвороба зачепила Джонсі та зачепила настільки сильно, що дівчина покинула всі сподівання на життя. Протягом трьох днів хвороби Джонсі спостерігала за опадаючим листям плюща та вирішила, що, коли опадє останній листок, вона помре. Читачам здається, що історія про хворобу дівчини – головна сюжетна лінія. Але насправді сюжетним центром новели виявляється самовідданий вчинок художника-невдахи Бермана. Він все життя мріяв написати шедевр, проте вже двадцять п'ять років його мольберт стояв порожнім. Дізнавшись про те, що Джонсі вже не має надії на життя, Берман дуже розлютився, адже вважав, що помирати через листя, яке росте в тебе за вікном, безглуздо. Прокинувшись наступного ранку, Джонсі попросила Сью відкрити занавіски, щоб подивитись на плющ, адже вважала, що від сильного дощу, який був всю ніч, все листя повинно було впасти і їй час помирати. Але там досі був останній листок. Джонсі дивилася на те, як він з останніх сил тримається за гілочку, та її життя наповнювалось сенсом, вона почала одужувати. Згодом, ми дізнаємось, що останній листок був не справжній, а намальований Берманом. Він в дощову ніч, коли опав останній лист, пішов і намальовав його, змок до нитки, захворів на пневмонію та помер. Останній листок за іронією долі став шедевром Бермана, про який він мріяв все життя. Неймовірна сила людяності втілена саме в образі старого художника. Чудо, створене руками людини, змушує дівчину повірити в свої життєві сили, засоромитися легкодухого бажання смерті.

Кульмінація з'являється в кінці твору, що властиво творчості О. Генрі в цілому. Коли Джонсі починає одужувати, читач майже впевнений в щасливому кінці, але розповідь Сью про останній шедевр Бермана і стає цим несподіваним

фіналом. Фінал деяких новел часом здаються неправдоподібним, але він висловлюють віру О. Генрі в своїх персонажів і в їх вміння протистояти байдужості світу. «На думку багатьох вчених, в оповіданнях О. Генрі часто має місце чудове збіг обставин. Саме на підставі цієї ознаки розповіді американського письменника називають новелами-казками» [2, с. 171].

Рятівна сила мистецтва стає основною ідеєю новели та провідною темою подвійного сюжету: старий художник Берман, що давно вже спився, мріє все життя про шедевр і створює зображення, що має найвищу цінність, зображення, що виходить за рамки мистецтва, оскільки воно стає самим життям.

ЛІТЕРАТУРА

1. Костюк И. В. Критический анализ новеллы О'Генри «Последний лист» // Научное сообщество студентов: МЕЖДИСЦИПЛИНАРНЫЕ ИССЛЕДОВАНИЯ: сб. ст. по мат. II междунар. студ. науч.-практ. конф. № 3. URL: https://sibac.info//sites/default/files/conf/file/stud_3_2.pdf (дата обращения: 07.02.2020).
2. Сибирцева Е. И. Элементы сказочного дискурса в рассказах О. Генри // Вестник Вятского государственного гуманитарного университета. – 2009. – Т. 2. – № 4. – С. 170-173.
3. Теория формального метода // Литература: Теория. Критика. Полемика. Л. : Прибой, 1927. С.166-209.
4. The Last Leaf by O. Henry (Creative Classic Series). Creative Co, 1981. 32 p.